

meno, priezvisko, adresa trvalého pobytu, dátum a miesto narodenia

Obvodné oddelenie PZ v.....

Doplniť ulicu

Doplniť PSČ a Obce

V dňa

Oznamovateľ:

Meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia, adresa trvalého pobytu

**DODATOK
K TRESTNÉMU OZNÁMENIU ZO DŇA
(číslo.....)**

Doplniť číslo z potvrdenia o podaní trestného oznámenia na Obvodnom oddelení PZ

o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu

**..... tu doplniť kým (ak nepoznáte mená osôb, tak napr.
napíšte zamestnancami obchodnej siete LIDL alebo zamestnancom súkromnej bezpečnostnej
služby) a hlavným hygienikom Slovenskej republiky**

**podľa § 192 ods. 1, 4 písm. d) Tz. zákona nátlak,
v súbehu s § 420 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tz. zákona mučenie a iné neľudské alebo kruté
zaobchádzanie v štádiu pokusu,
s § 424a ods. 1, ods. 2 písm. f) Tz. zákona apartheid a diskriminácia skupiny osôb,
a s § 326 ods. 1 písm. b), ods. 4 písm. c) Tz. zákona zneužívanie právomoci verejného činiteľa.**

ODÔVODNENIE

I.

V PRVOM RADE JE PRE PRÁVNE SPRÁVNE POSÚDENIE KONANIA, KTORÉ JE PREDMETOM MÔJHO TRESTNÉHO OZNÁMENIA NEVYHNUTNÉ POZNANIE PRÁVNEHO STAVU, AKÝ BOL V SLOVENSKEJ REPUBLIKE V DOTKNUTOM OBDOBÍ. JE VŠEOBECNE AKCEPTOVANÉ, ŽE V TENTO DEŇ NA SLOVENSKU BOLA DANÁ MIMORIADNA SITUÁCIA A SÚČASNE S ŇOU AJ NÚDZOVÝ STAV:

- Mimoriadna situácia vyhlásená UZNESENÍM VLÁDY SR, Č. 111, ZO DŇA 11.3.2020.
- Núdzový stav vyhlásený UZNESENÍM VLÁDY SR, Č. 587, ZO DŇA 30.9.2020.
- Opatrenia hospodárskej mobilizácie dané NARIADENÍM VLÁDY SR, Č. 269, ZO DŇA 30.9.2020, na vykonanie nižšie označených opatrení v súvislosti s vyhlásením núdzového stavu, a to v rozsahu § 5 písm. b), g), h), m), o), r), t) a v) zákona č. 179/2011 Z.z. o hospodárskej mobilizácii.

JE VŠAK NEVYHNUTNÉ POSÚDIŤ AJ MOŽNOSŤ, ŽE NIČ Z VYŠŠIE UVEDENÉHO VŠAK NEBOLO PLATNÉ A ÚČINNÉ. Je to dôležité najmä pre posúdenie príslušnosti a pôsobnosti dotknutých orgánov. Toto posúdenie je dôležité aj z pohľadu § 340 ods.1 Trestného zákona. Ak totiž vyššie opisovaný právny stav bol platný a účinný, tak potom sa na viaceré možné trestné činy, ktoré sú predmetom tohto trestného oznámenia vzťahuje oznamovacia povinnosť vyplývajúca z tohto paragrafu Trestného zákona.

MOŽNOSŤ, ŽE VYŠŠIE OPISOVANÝ PRÁVNY STAV NEBOL PLATNÝ A ÚČINNÝ, TU VŠAK EXISTUJE TIEŽ. Uznesenie vlády SR č. 587 zo dňa 30.9.2020 O VYHLÁSENÍ NÚDZOVÉHO STAVU JE PODĽA TEJTO VERZIE NULITNÉ, LEBO TRPÍ NEDOSTATKOM PRÁVNEJ FORMY MAŤ VŠEOBECNÉ PRÁVNE ÚČINKY. Absencia právnej formy aktu má za následok nulitu aktu. Tento akt tak nemá žiadnu záväznosť. V Uznesení ÚS SR, zo dňa 18.5.2016, sp. zn. I. ÚS 323/2016, Rozsudok NS SR, zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 8Sžr 52/2016 sa totiž píše, citujem: „Nulita je dôsledok takých závažných väd, ktoré spôsobujú, že o akte už vôbec nie je možné hovoriť, a to v dôsledku nedostatku právneho základu, nedostatku právomoci, najťažších väd príslušnosti, absolútneho nedostatku formy, absolútneho omylu v osobe adresáta, neexistencie skutkového základu spôsobujúceho bezobsažnosť, požiadavky nedovoleného (trestného) plnenia, požiadavky plnenia fakticky nemožného, neurčitosti a nezmyselnosti, neexistencie vôle a podobne“. S poukazom na § 1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov, uznesenie vlády SR nie je totiž všeobecným právnym predpisom.

S poukazom na § 1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov uznesenie ako forma rozhodnutia nie je všeobecne záväzným právnym aktom voči občanom, ale je iba aktom riadenia do vnútra činnosti štátnych orgánov. Uznesenie vlády je tak:

- vnútorným aktom riadenia adresovaným členom vlády (a ostatným ústredným orgánom štátnej správy), za účelom určenia podmienok ich legislatívnej činnosti (riadia sa ním legislatívne postupy ministerstiev a orgánov štátnej správy),
- aktom riadenia bez externých účinkov, neriadi sa nimi štát vo veciach práv a povinností občanov a právnických osôb.

Z UZNESENÍ VLÁDY NEVZNIKAJÚ ŽIADNE SUBJEKTÍVNE PRÁVA ANI POVINNOSTI OSOBÁM STOJACIM MIMO ŠTRUKTÚRY ŠTÁTNEJ SPRÁVY, RESP. VÝKONNEJ MOCI. UZNESENÍM VLÁDY NEMOŽNO RIADIŤ CHOD ŠTÁTU, VYHLASOVAŤ NÚDZOVÝ STAV, ANI URČOVAŤ SUBJEKTÍVNE PRÁVA A POVINNOSTÍ OSÔB. UZNESENÍM VLÁDY NEMÔŽE BYŤ VYHLÁSENÝ NÚDZOVÝ STAV A TENTO NEMÔŽE BYŤ ÚSTAVNÝ.

S poukazom na Čl. 120 ods. 1 Ústavy SR, NA VYKONANIE ZÁKONA VYDÁVA VLÁDA NARIADENIA. § 1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. uvádza, citujem: “Tento zákon upravuje základné pravidlá tvorby všeobecne záväzných právnych predpisov (ďalej len „právny predpis“), ktorými sú Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), ústavné zákony, zákony, nariadenia vlády Slovenskej republiky (ďalej len „nariadenie vlády“), vyhlášky a opatrenia ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska a ich vyhlasovanie v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“).”

Predmetné Uznesenie vlády o vyhlásení núdzového stavu je navyše tak amatérsky spracované, že vo svojom obsahu ani len nevymedzuje rozsah núdzového stavu, čo musí byť uvedené

podľa čl. 5 ods. 3 niektorého z písmen a) – l) Ústavného zákona č. 227/2002 Z.z., čo ale nie je (vyhlásenie na neznámom postihnutom území v neznámom rozsahu formou všeobecne nezáväzného uznesenia vlády). Mimoriadna situácia, ako aj celý núdzový stav, obe vyhlásené uznesením vlády, je ako vydať na jedálnom lístku vodičský preukaz... a potom sa baviť o tom, či vodič má oprávnenie skupiny A, alebo B.

SVETLO DO POSÚDENIA TEJTO SITUÁCIE NEMÔŽE VNIESTĚ ANI ÚSTAVNÝ SÚD. Podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR: *“Ústavný súd rozhoduje o súlade:*

- a) *zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami...*
- b) *nariadení vlády, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami...*
- c) *všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami...*
- d) *všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy podľa čl. 71 ods. 2 s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami...”*.

V zmysle čl. 129 ods. 6 Ústavy SR: *“Ústavný súd rozhoduje o tom, či rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu a na toto rozhodnutie nadväzujúce ďalšie rozhodnutia boli vydané v súlade s ústavou alebo s ústavným zákonom.”*

ÚSTAVNÝ SÚD teda NEROZHODUJE o súlade UZNESENÍ vlády s ústavou a ústavnými zákonmi. Na tomto základe NEMÔŽE PREJEDNAŤ VEC v zmysle čl. 129 ods. 6 ČI VYŠŠIE SPOMÍNANÉ UZNESENIE VLÁDY JE ALEBO NIE JE V SÚLADE S ÚSTAVOU A ÚSTAVNÝM ZÁKONOM. ČI. 125 ÚSTAVY HO NEPUSTÍ KONAŤ O UZNESENÍ VLÁDY. Konať o uznesení vlády ho nepustí ani § 1a Zák. č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, ktorý HOVORÍ, ŽE UZNESENIE VLÁDY NEPODLIEHA PRESKÚMANIU SÚDOM. Pokiaľ čl. 125 ods. 1 Ústavy (ktoré navyše predchádza čl. 129 ods. 6), *„nepustí“* konajúci orgán – ústavný súd do rozhodovania o právnom akte, akým je uznesenie, tu je potom STOPKA, a ÚSTAVNÝ SÚD NEMÁ VO VECI KOMPETENCIU ROZHODOVAŤ O OBSAHU TOHTO UZNESENIA.

II.

NIE JE MOJOU ÚLOHOU, ABY SOM POSUDZOVAL, KTORÁ VERZIA PRÁVNEHO STAVU BOLA OD V DOTKNUTOM OBDOBÍ PLATNÁ A ÚČINNÁ. V ĎALŠOM POKRAČOVANÍ TOHTO DOPLNENIA TRESTNÉHO OZNÁMENIA VŠAK BUDEM PRACOVAŤ S TÝM, ŽE V TOMTO OBDOBÍ NA SLOVENSKU BOLA DANÁ MIMORIADNA SITUÁCIA A SÚČASNE S ňOU AJ NÚDZOVÝ STAV:

- Mimoriadna situácia vyhlásená UZNESENÍM VLÁDY SR, Č. 111, ZO DŇA 11.3.2020.
- Núdzový stav vyhlásený UZNESENÍM VLÁDY SR, Č. 587, ZO DŇA 30.9.2020.
- Opatrenia hospodárskej mobilizácie dané NARIADENÍM VLÁDY SR, Č. 269, ZO DŇA 30.9.2020, na vykonanie nižšie označených opatrení v súvislosti s vyhlásením núdzového stavu, a to v rozsahu § 5 písm. b), g), h), m), o), r), t) a v) zákona č. 179/2011 Z.z. o hospodárskej mobilizácii.

TÝMTO DOPLNENÍM TRESTNÉHO OZNÁMENIA SI V TAKOMTO PRÍPADE PLNÍM AJ OZNAMOVACIU POVINNOSŤ, ktorá mi vyplýva z § 340 ods.1 Trestného zákona.

III.

Čl. 1 ods. 1 Ústavy SR: *„Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.“*

Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR: *„Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.“*

Čl. 2 ods. 3 Ústavy SR: *„Každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.“*

Čl. 12 ods. 4 Ústavy SR: *„Nikomú nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to, že uplatňuje svoje základné práva a slobody.“*

Čl. 13 ods. 2 Ústavy SR: *„Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom, pričom povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.“*

Čl. 23 ods. 1 Ústavy SR: *„Sloboda pohybu a pobytu sa zaručuje.“*

Čl. 7 ods. 2 písm. a) 333/2002 Z.z. oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o prijatí Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu: *„útok namierený proti akémukoľvek civilnému obyvateľstvu“ znamená konanie, v ktorého priebehu dochádza k opakovanému páchaniu činov uvedených v odseku 1 proti akémukoľvek civilnému obyvateľstvu v súlade so štátnou alebo s organizačnou politikou uskutočňovania alebo podporovania týchto útokov“.*

Čl. 7 ods. 1 písm. k) 333/2002 Z.z. oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o prijatí Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu: *„ďalšie neľudské činy podobnej povahy úmyselne spôsobujúce veľké utrpenie alebo vážne zranenie tela alebo poškodenie duševného či fyzického zdravia“ (pozn. pozri aj § 425 Trestného zákona).*

Čl. 7 ods. 2 písm. e) 333/2002 Z.z. oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o prijatí Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu: *„mučenie“ znamená úmyselné spôsobenie veľkej telesnej alebo duševnej bolesti alebo utrpenia väznenej osobe alebo osobe, nad ktorou mal kontrolu obžalovaný. Pod mučenie nespadá bolesť alebo utrpenie vyplývajúce iba z podstaty zákonných sankcií alebo ako ich sprievodný jav“.*

Čl. 3 Európsky dohovor o ľudských právach: *„Nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu“.*

Čl. 16 ods. 2 Ústavy SR: *„Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.“*

Čl. 16 ods. 1 Ústavy SR: *„Nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.“*

§ 4 ods. 3 Zák. č. 400/2015 Z.z.: *“Vykonávacím právnym predpisom nemožno ukladať povinnosti, meniť alebo dopĺňať právnu úpravu nad rámec zákona alebo upravovať spoločenské vzťahy v zákone neupravené; to neplatí, ak ide o nariadenie vlády podľa čl. 120 ods. 2 ústavy.”*

§ 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z.: *„Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho právneho predpisu, musí obsahovať splnomocnenie na jeho vydanie; to neplatí, ak vykonávacím právnym predpisom je nariadenie vlády. Splnomocňovacie ustanovenie sa musí formulovať tak, aby z jeho znenia jednoznačne vyplývalo, kto je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu, aké skutočnosti a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť, pričom sa dbá na zabezpečenie súladu vykonávacieho právneho predpisu so zákonom. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.“*

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.12.2014 sp. zn. PL. ÚS 10/2013: *„... samotnú povinnosť možno uložiť uznaným prameňom práva – jednak zákonom alebo tak môže urobiť na základe výslovného zákonného splnomocnenia aj podzákonný právny predpis (vykonávací právny predpis), ktorý sa bude pohybovať v medziach tohto splnomocnenia.“*

Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.9.2020 sp. zn. II. ÚS 411/2020: *„Aj napriek normatívnemu prvku, opatrenie s povahou hybridného správneho aktu nie je právnou normou, a teda ani nemôže byť všeobecne záväzným právnym predpisom. Zákon preto neobsahuje vo svojom texte osobitné splnomocňovacie (delegačné) ustanovenie na jeho vydanie, ktoré je nevyhnutné pri podzákonných všeobecne záväzných právnych predpisoch.“*

§ 14 ods. 1 Tz. zákona - pokus trestného činu: *“Pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.”*

§ 20 Tz. Zákona - spolupáchatel: *“Ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.”*

§ 129 ods. 2 Tz. zákona: *“Organizovanou skupinou sa na účely tohto zákona rozumie spoločenstvo najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.”*

§ 138 písm. h) Tz. zákona - Závažnejší spôsob konania - *“Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona,”*

§ 192 ods. 1, 4 písm. d) Tz. zákona - Nátlak: *“Kto za krízovej situácie iného núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, zneužívajúc jeho hmotnú núdzu alebo naliehavú nemajetkovú potrebu, alebo tieseň vyvolanú jeho nepriaznivými osobnými pomermi, potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie.”*

§ 420 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tz. zákona - Mučenie a iné neľudské alebo kruté zaobchádzanie: „Kto za krízovej situácie v súvislosti s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, z jeho podnetu alebo s jeho výslovným alebo tichým súhlasom inému týraním, mučením alebo iným neľudským alebo krutým zaobchádzaním spôsobí telesné alebo duševné utrpenie, potrestá sa odňatím slobody na dvanásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1.”

§ 424a ods. 1, ods. 2 písm. f) Tz. zákona - Apartheid a diskriminácia skupiny osôb: „Kto za krízovej situácie uplatňuje apartheid alebo rasovú, etnickú, národnostnú alebo náboženskú segregáciu, alebo inú rozsiahlu alebo systematickú diskrimináciu skupiny osôb, potrestá sa odňatím slobody na osem až pätnásť rokov.”

§ 326 ods. 1 písm. b), ods. 4 písm. c) Tz. zákona – Zneužívanie právomoci verejného činiteľa: “Verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobí inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech za krízovej situácie prekročí svoju právomoc potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až dvadsať rokov”.

IV.

PRE ODMIETNUTIE OBMEDZIŤ SI DÝCHANIE PROSTREDNÍCTVOM PREKRYTIA HORNÝCH DÝCHACÍCH CIEST PREKÁŽKOU V DÝCHANÍ PLATÍ:

- Čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený Trestným zákonom, nie je trestným činom (§ 25 Trestného zákona - “Nutná obrana”). Priestupkom podľa § 2 odst. 2 písm. a) Zákona č. 372/1990 Z.z. nie je konanie, ktorým niekto primeraným spôsobom odvracia priamo hroziaci útok na záujem chránený Trestným zákonom. Ochrane zdravia ako záujmu chránenému Trestným zákonom dáva rámec celý II. diel Prvej hlavy Druhej časti Trestného zákona (“Trestné činy proti zdraviu”), celý III. diel Prvej hlavy Druhej časti Trestného zákona Trestného zákona (“Trestné činy ohrozujúce život alebo zdravie”) a § 420 Trestného zákona (“Mučenie a iné neľudské alebo kruté zaobchádzanie”). Právo na ochranu zdravia profesionálneho vojaka pritom vychádza z čl. 40 Ústavy SR a aj z § 133 odst. 1 písm. d) Zákona č. 281/2015 Z.z. Pritom platí, že dýchanie bez prekážok je samozrejmosťou, ktorá nás sprevádzala od nášho narodenia (v práve platí zásada, že notoricky známe skutočnosti sa nedokazujú). Je všeobecne známe, že nedostatok kyslíka nielenže poškodzuje zdravie, spôsobuje silné telesné alebo duševné utrpenie, ale môže spôsobiť aj smrť. Rovnako je všeobecne známe, že podmieňovanie akéhokoľvek konania obmedzením dýchania prostredníctvom vynucovaného prekrytia si horných dýchacích ciest prekážkou v dýchaní je považované za mučenie.
- Podľa čl.5 odst.1 písm. b) Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu do jurisdikcie súdu spadajú trestné činy proti ľudskosti, pričom podľa čl.5 odst.1 “zločin proti ľudskosti” znamená akýkoľvek z uvedených činov, ak bol spáchaný ako súčasť rozsiahleho alebo systematického útoku namiereného proti civilnému obyvateľstvu s vedomím útoku, akým je napr. podľa písm. f) mučenie (pozri aj § 420 Trestného zákona), podľa písm. j), trestný čin apartheidu (pozri aj § 424a Trestného zákona) a podľa písm. k) ďalšie neľudské činy podobnej povahy úmyselne spôsobujúce veľké utrpenie alebo vážne zranenie tela alebo poškodenie duševného či fyzického zdravia (pozri aj § 425 Trestného zákona). Ďalej si dovoľujem upozorniť, že:

- Mučenie zakazuje Európsky dohovor o ľudských právach (Čl.3) a aj Ústava SR (Čl. 16 ods.2).
- Pritom podľa Čl. 16 ods.1 Ústavy SR je zaručená nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, pričom môže byť obmedzená len v prípadoch ustanovených zákonom.
- Rovnako podľa Čl. 2 ods.2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.
- V zmysle Čl. 13 ods.2 Ústavy SR medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.
- Počas trvania vyhláseného núdzového stavu vládou môže obmedziť nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia aj vláda a to iba jej evakuáciou na určené miesto (Čl. 5 odst. 3 písm. a) Ústavného zákona č. 227/2002 Z.z.). Obmedzenie rešpektovania telesnej a duševnej nedotknuteľnosti tak nie je uvedeným ustanovením dotknuté.
- Vyhláška Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 11/2020, ktorou sa nariaďuje povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest je vydaná v rozpore s vyššie uvedenými legislatívnymi podmienkami. Navyše:
 - S poukazom na teóriu práva ako aj Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, zo dňa 18.5.2016, sp. zn. I. ÚS 323/2016-46, Rozsudok Najvyššieho súdu SR, zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 8 Sžr 52/2016, právny akt trpiaci nedostatkom právnej formy je NULITNÝ.
 - S poukazom na čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 120 ods. 1 Ústavy SR, povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.
 - Predmetná vyhláška vydaná podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z. je NULITNÁ pre jej vydanie v rozpore so zákonom. Tvorbu a vydanie právneho predpisu upravuje Zákon č. 400/2015 Z.z., nie § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z. S poukazom na uvedené je predmetná vyhláška vydaná podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z. a nie podľa Zákona č. 400/2015 Z.z. NULITNÁ pre dôvod jej legislatívneho vydania v rozpore so zákonom.
 - S poukazom na vyššie citované legislatívne pravidlo vyplýva, že splnomocnenie na vydanie vykonávacieho predpisu musí byť vyjadrené v splnomocňujúcom ustanovení, ktoré je obsahom zákona. Špeciálna delegácia musí byť vždy určitá. Z jej znenia musí jasne vyplývať, ktorý orgán je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu, a ďalej aké otázky a v akom rozsahu môže vo vykonávacom predpise tento splnomocnený orgán upraviť.
 - Z obsahu zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia nevyplýva zákonom vyžadované osobitné splnomocňovacie ustanovenie pre Úrad verejného zdravotníctva ani pre regionálne úrady verejného zdravotníctva na vydávanie všeobecne záväzných vykonávacích právnych predpisov (vyhlášok).
 - V otázkach podľa § 12 a § 48 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z.z. PhDr. RNDr. MUDr. Ján Mikas, PhD., MPH – hlavný hygienik Slovenskej republiky v mene Úradu na ochranu verejného zdravia nemôže vydávať všeobecne záväzné vykonávacie právne predpisy (vyhlášky). Zákon mu k tomu nedáva špeciálnu delegáciu v zmysle § 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z., v spojení s citovanými rozhodnutiami ústavného súdu.
 - Zákon č. 355/2007 Z.z. dáva špeciálnu delegáciu na vydávanie všeobecne záväzných právnych predpisov iba v ustanovení § 62 v spojení s § 3 ods. 1 písm. a) ministerstvu zdravotníctva, a to v právnych veciach a rozsahu tam určenom. Zákon je v tom

jednoznačný, a s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR je konanie PhDr. RNDr. MUDr. Jánom Mikasom, PhD., MPH – hlavným hygienikom Slovenskej republiky v hrubom rozpore s ústavou a zákonmi SR.

- Predmetná vyhláška je navyše vydaná podľa § 48 ods. 4 písm. r) Zákona č. 355/2007 Z.z. Označený paragraf hovorí: „ÚVZ vydáva opatrenie na používanie preventívnych a iných ochranných pomôcok“, presne však nevymedzuje čo sú to preventívne a čo ochranné pomôcky. Podľa takto neurčito vymedzeného pojmu zákonného ustanovenia (čo však tvorba zákonov nedovoľuje), môže nimi zdanlivo byť akákoľvek, nariadením vymyslená nehumánna vec, teda aj prekážka v dýchaní, ktorou sa obmedzuje dýchanie. „Pomôckou“ jednoznačne nemôže byť vec (prekážka v dýchaní - de facto mučiaci nástroj), ktorou sa obmedzuje dýchanie, pod ktorou sa človek dusí, má mučivé bolesti hlavy, trpí stratou koncentrácie alebo stratou pozornosti, má fóbie alebo závraty, teda prežíva fyzické a duševné utrpenie. Označený paragraf tak nehovorí „o povinnosti prekrývania horných dýchacích ciest“, ale ako je uvedené vyššie hovorí „o používaní preventívnych a iných ochranných pomôcok“. Predmetná vyhláška je tak súčasne v rozpore s § 4 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. Právny predpis musí byť stručný, vnútorne bezrozporný a musí obsahovať ustanovenia s normatívnym obsahom, ktoré sú systematicky a obsahovo vzájomne previazané.

S POUKAZOM NA NULITU PREDMETNEJ VYHLÁŠKY ÚRADU VEREJNÉHO ZDRAVOTNÍCTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY Č. 11/2020, A TO TITULOM UŽ JEJ FORMÁLNYCH NEDOSTATKOV PRÁVNEJ FORMY AKTU, A TIEŽ TITULOM JEJ VECNÉHO NEDOSTATKU PRÁVNEHO NEZMYSLU NIE JE DANÁ PRÁVNA POVINNOSŤ PREKRÝVANIA SI DÝCHACÍCH CIEST PREKÁŽKOU V DÝCHANÍ.

ZÁKAZ MUČENIA¹ MÁ MEDZI OSTATNÝMI PRÁVAMI GARANTOVANÝMI EURÓPSKYM DOHOVOROM OSOBITNÉ POSTAVENIE. PORUŠENIE TOHTO PRÁVA JE PRAKTICKY NEOSPRAVEDLITEĽNÉ. V POROVNANÍ S INÝMI PRÁVAMI DO ZÁKAZU MUČENIA NIE JE PRÍPUSTNÝ ŽIADNY LEGITÍMNY ZÁSAH, AKO NAPRIKLAD V ZÁUJME NÁRODNEJ BEZPEČNOSTI, VEREJNEJ BEZPEČNOSTI, HOSPODÁRSKEHO BLAHOBYTU KRAJINY, PREDCHÁDZANIA NEPOKOJOM A ZLOČINNOSTI, OCHRANY ZDRAVIA ALEBO MORÁLKY ALEBO OCHRANY PRÁV A SLOBÔD INÝCH, ktorého dosiahnutím by sa štát mohol exkulovať z jeho porušenia. Ďalšou zvláštnosťou čl. 3 Európskeho dohovoru je, že nemôže byť derogovaný. K veľkej väčšine práv, ktoré garantuje Európsky dohovor, je v zmysle čl. 15 tohto Dohovoru prípustné v prípade vojny alebo akéhokoľvek iného verejného ohrozenia štátnej existencie prijať opatrenia na odstúpenie od záväzkov ustanovených v Dohovore. ZÁKAZ MUČENIA PATRÍ MEDZI ŠTYRI ČLÁNKY EURÓPSKEHO DOHOVORU, OD KTORÝCH NEMOŽNO ODSŤUPIŤ ANI ZA NAJNALIEHAVEJŠÍCH OKOLNOSTÍ, AKO JE BOJ PROTI TERORIZMU ALEBO ORGANIZOVANEJ KRIMINALITE. EURÓPSKY DOHovor MUČENIE ZAKAZUJE V ABSOLÚTNOM SLOVA ZMYSLE. Článok nemôže byť derogovaný ani v prípade mimoriadneho ohrozenia národnej bezpečnosti. TIETO ZÁKLADNÉ PRÁVA A SLOBODY NEMOŽNO OBMEDZIŤ ANI Z DÔVODU AKÉHOKOĽVEK SILNÉHO VEREJNÉHO ZÁUJMU.

ZÁKAZ MUČENIA, NEĽUDSKÉHO ALEBO PONIŽUJÚCEHO ZAOBCHÁDZANIA ALEBO TRESTU SÚ PRÁVAMI MIMORIADNE ZÁVAŽNEJ POVAHY. Oslobodenie od mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu sú preto právami mimoriadne závažnej povahy. ZÁKAZ

¹ Pozri <file:///D:/Uk%C3%A11%C5%BEka.pdf> Trestné právo procesné I – Ochrana základných práv a slobôd v trestnom konaní (str. 95-101).

MUČENIA A NEĽUDSKÉHO ALEBO PONIŽUJÚCEHO ZAOBCHÁDZANIA ALEBO TRESTANIA JE ZAKOTVENÝ VO VŠETKÝCH VÝZNAMNEJŠÍCH MEDZINÁRODNÝCH DOKUMENTOCH, KTORÉ SA ZAOBERAJÚ ZÁKLADNÝMI ĽUDSKÝMI PRÁVAMI A SLOBODAMI, najmä čl. 5 Všeobecnej deklarácie ľudských práv 1948; čl. 3 Európskeho dohovoru, čl. 7 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (vyhláška č. 120/1976 Zb.), Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (vyhláška č. 143/1988 Zb.), Európsky dohovor na zabránenie mučenia a neľudského či ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania v znení neskorších protokolov (oznámenie č. 26/1995 Z. z.), čl. 37 Dohovoru o právach dieťaťa (oznámenie č. 104/1991 Zb.).

MUČENÍM SA ROZUMIE AKÉKOL'VEK KONANIE, KTORÝM JE ČLOVEKU ÚMYSELNE SPÔSOBENÁ SILNÁ BOLEŠŤ ALEBO TELESNÉ ALEBO DUŠEVNÉ UTRPENIE S CIEĽOM ZÍSKAŤ OD NEHO ALEBO OD TRETEJ OSOBY INFORMÁCIE ALEBO PRIZNANIE, POTRESTAŤ HO ZA KONANIE, KTORÉHO SA DOPUSTIL ON ALEBO TRETIJA OSOBA ALEBO Z KTORÉHO SÚ PODOZRIVÍ ALEBO S CIEĽOM ZASTRAŠIŤ ALEBO PRINÚTIŤ JEHO ALEBO TRETIU OSOBU ALEBO Z AKÉHOKOL'VEK INÉHO DÔVODU ZALOŽENÉHO NA DISKRIMINÁCII AKÉHOKOL'VEK DRUHU, KEĎ TAKÚ BOLEŠŤ ALEBO UTRPENIE SPÔSOBÍ VEREJNÝ ČINITEĽ ALEBO INÁ OSOBA KONAJÚCA Z ÚRADNÉHO POVERENIA, ALEBO Z ICH PODNETU ALEBO S ICH VÝSLOVNÝM ALEBO TICHÝM SÚHLASOM. Toto vymedzenie nezahŕňa bolesť alebo utrpenie, ktoré vznikajú iba v dôsledku zákonných sankcií, sú od týchto sankcií neoddeliteľné alebo sú s nimi náhodou vyvolané (čl. I. Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, vyhláška č. 143/1988 Zb.). V SÚLADE S UVEDENOU DEFINÍCIOU MEDZINÁRODNÉ CHÁPANIE MUČENIA OBSAHUJE PÄŤ PRVKOV:

- silná bolesť alebo telesné alebo duševné utrpenie,
- úmyselné konanie,
- cieľ získať od osoby informácie alebo priznanie, potrestať ho za konanie, alebo s cieľom zastrášiť alebo prinútiť osobu, alebo z akéhokoľvek iného dôvodu založeného na diskriminácii akéhokoľvek druhu,
- takú bolesť alebo utrpenie spôsobí verejný činiteľ alebo iná osoba konajúca z úradného poverenia alebo z ich podnetu, alebo s ich výslovným alebo tichým súhlasom,
- s výnimkou bolesti alebo utrpenia, ktoré vznikajú iba v dôsledku zákonných sankcií.

Najvýznamnejšie aspekty judikatúry EŠLP vo vzťahu k zákazu mučenia možno charakterizovať ako:

- zvýraznenie absolútnosti zákazu mučenia,
- prehĺbenie kolektívnej garancie dodržiavania zákazu mučenia,
- pozitívna povinnosť štátu pri zákaze mučenia,
- procesný rozmer zákazu mučenia,
- prezumpcia viny pri porušení zákazu mučenia,
- princíp „non-refoulement“.

VZHĽADOM NA SKUTOČNOSŤ NEEEXISTENCIE ZÁKONNEJ POVINNOSTI PREKRÝVAŠ SI HORNÉ DÝCHACIE CESTY PREKÁŽKOU V DÝCHANÍ, AKO AJ VZHĽADOM NA SKUTOČNOSŤ, ŽE PREKRÝVANIE SI HORNÝCH DÝCHACÍCH CIEST PREKÁŽKOU V DÝCHANÍ SPÔSOBUJE DOTKNUTEJ OSOBE NIELEN POŠKODENIE ZDRAVIA (MUČIVÉ BOLESTI HLAVY AKO DÔSLEDOK OBMEDZENÉHO PRÍSUNU KYSLÍKA DO ORGANIZMU, ALE AJ STAVY ÚZKOSTI, ZÁVRATE...), ALE AJ DUŠEVNÉ UTRPENIE VYPLÝVAJÚCE Z NEZMYSELNÉHO PONIŽUJÚCEHO ZAOBCHÁDZANIA AKO DÔSLEDKU POTLÁČANIA TELESNEJ A DUŠEVNEJ NEDOTKNUTEĽNOSTI DOTKNUTEJ OSOBY, AKO AJ DÔSLEDKU NEODÔVODNENÉHO

ZNIŽOVANIA ĽUDSKEJ DÔSTOJNOSTI TAKEJTO DOTKNUTEJ OSOBY NA ÚROVEŇ NÁHUBKOM (ZNAČKOU POSLUŠNOSTI) OZNAČOVANÉHO PODRIADENÉHO OTROKA (PODOBNÚ FUNKCIU V NACISTICKEJ NEMECKEJ RÍŠI PLNILO OZNAČENIE ŽIDOV ŽLTOU HVIEZDOU), JE ODMIETNUTIE AKÝCHKOL'VEK VÝZIEV A NARIADENÍ NA PREKRYTIE SI HORNÝCH DÝCHACÍCH CIEST PREKÁŽKOU V DÝCHANÍ NUTNOU OBRANOU TEJTO DOTKNUTEJ OSOBY VOČI MUČENIU A UPLATNENÍM JEJ PRÁVA NA OCHRANU ZDRAVIA. **S ODVOLANÍM SA NA VYŠŠIE UVEDENÉ SKUTOČNOSTI, AKO AJ S POUKAZOM NA ÚSTAVU SR UVÁDZAM, ŽE ODMIETANÍM AKÝCHKOL'VEK VÝZIEV A NARIADENÍ NA PREKRYTIE SI HORNÝCH DÝCHACÍCH CIEST PREKÁŽKOU V DÝCHANÍ SA AKÁKOĽVEK DOTKNUTÁ OSOBA NEDOPÚŠŤA ŽIADNEHO PROTIPRÁVNEHO KONANIA.**

IV.

ŠPECIÁLNE SI DOVOĽUJEM UPRIAMIŤ AJ POZORNOSŤ NAJMÄ NA NIEKTORÉ TRESTNÉ ČINY PROTI MIERU A ĽUDSKOSTI, TRESTNÉ ČINY TERORIZMU A EXTRÉMIZMU UVEDENÉ V PRVOM DIEĽI DVANÁSTEJ HLAVY TRESTNÉHO ZÁKONA: MUČENIE A INÉ NEĽUDSKÉ ALEBO KRUTÉ ZAOBCHÁDZANIE (§ 420), APARTHEID A DISKRIMINÁCIA SKUPINY OSÔB (§ 424a), NEĽUDSKOSŤ (§ 425).

V tomto kontexte si dovoľujem upozorniť, že až hrôzy druhej svetovej vojny primáli medzinárodné spoločenstvo prebudovať systém subjektov medzinárodného práva tým, že doň, hoci v obmedzenej miere, zaradili aj jednotlivca. INDIVIDUÁLNU ZODPOVEDNOSŤ ZA ZLOČINY BEZ OHĽADU NA TO, ČI OSOBA JEDNALA NA ROZKAZ ALEBO KONALA Z VLASTNEJ INICIATÍVY, ČI BOLA HLAVOU ŠTÁTU, ALEBO LEN ÚRADNÍKOM PRIZNALA V ČLÁNKOCH 6, 7 A 8 CHARTA MEDZINÁRODNÉHO VOJENSKÉHO TRIBUNÁLU V NORIMBERGU. Obsah právnej subjektivity jednotlivca sa však nevyčerpáva len jeho vnímaním ako nositeľa individuálnej trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie už uvedených zločinov, ale aj ako nositeľa ľudských práv a základných slobôd. Až táto trpká skúsenosť poukázala na krehkosť ich existencie, keďže boli vtedajším právom Nemecka úplne potlačené. ICH VNESENIE POD OCHRANU MEDZINÁRODNÉHO PRÁVA ZARUČILO JEDNOTLIVCOVI MOŽNOSŤ KEDYKOĽVEK SA ICH DOMÁHAŤ. HOVORÍME O TZV. LOCUS STANDI, TEDA PROCESNÉ PRÁVA JEDNOTLIVCA PRIAMO NA MEDZINÁRODNEJ ÚROVNI.

Aj podľa čl. 2 odst. 3 Kódexu zločinov proti mieru a bezpečnosti je jednotlivec zodpovedný za zločin uvedený v Kódexe (*Pozn.: Snahy o vytvorenie Kódexu siahajú do obdobia tesne po koncipovaní 7 Norimberských zásad, z ktorých aj vychádza. Prijat' sa ho však podarilo až v roku 1996. Kódex stanovuje odlišné rozdelenie zločinov ako je tomu v Charte z Norimbergu. Za zločiny proti mieru a bezpečnosti ľudstva považuje: zločin agresie, zločiny genocídy, zločiny proti ľudskosti, zločiny proti spojeným národom a vojnové zločiny. V článku 7 potvrďuje individuálnu zodpovednosť za ich spáchanie, citujem: „úradné postavenie jednotlivca, ktorý spácha zločin proti mieru a bezpečnosti ľudstva, aj keď konal ako čelný predstaviteľ štátu alebo vlády, nie je prekážkou jeho trestnej zodpovednosti a neslúži ani ako poľahčujúca okolnosť.“ .):*

- ak ho spácha úmyselne;
- nariadi spáchanie takého zločinu, ku ktorého spáchaniu skutočne dôjde alebo dôjde k jeho pokusu;
- nezabráni alebo nepotrestá spáchanie takéhoto zločinu za okolností stanovených v článku 6 Kódexu;
- napomáha, podnecuje alebo inak pomáha, priamo či nepriamo, pri spáchaní takého zločinu, a

to vrátane poskytnutia prostriedkov na jeho spáchanie;

- sa priamo podieľa na plánovaní zločinu alebo spolčení za účelom spáchania zločinu, ku ktorého spáchaniu skutočne dôjde;
- priamo a verejne nabáda iného na spáchanie zločinu, ku ktorého spáchaniu skutočne dôjde;
- pokúsi sa spáchať taký zločin tým, že začne konať spôsobom naplňujúcim skutkovú podstatu zločinu, ktorého uskutočnenie však nie je dokonané vzhľadom na okolnosti nezávislé na jeho úmysloch.

V DUCHU CITÁTU GEORGE SANTAYANA, CITUJEM: "TÍ, KTORÍ SI NEPAMÄTAJÚ MINULOSŤ, SÚ ODSÚDENÍ K JEJ ZOPAKOVANIU." SI DOVOĽUJEM UPRIAMIŤ POZORNOSŤ NA ZNÁMU SKUTOČNOSŤ, ŽE OBVINENÍ V NORIMBERSKOM PROCESE VO VIACERÝCH PRÍPADOCH ZVALOVALI VŠETKU VINU NA NADRIADENÝCH, HITLERA, SS A GESTAPO. SÚD VŠAK SKONŠTAŤOVAL, ŽE AK OBŽALOVANÍ KONALI NA ROZKAZ SVOJEJ VLÁDY ALEBO NADRIADENÝCH, NEZBAVUJE ICH TO ZODPOVEDNOSTI ZA ICH ČINY. V tomto duchu sa niesla obhajoba napr. Keitla (*Wilhelm Keitel - poľný maršal a náčelník štábu vrchného veliteľstva - OKW, Oberkommando der Wehrmacht, † 16. október 1946, popravený obesením. Počas vojny súhlasil a sám podpísal mnohé rozkazy, ktoré sa priečili medzinárodnému právu a konvenciám, vrátane známeho komisárskeho rozkazu. V decembri 1941 podpísal rozkaz „Nacht und Nebel“ (nem. Noc a hmla), vďaka ktorému mohli byť nepriatelia nacistického režimu na okupovaných teritóriách zatknutí a popravení v tajnosti bez súdu. V dôsledku rozkazu zmizli bez stopy a boli zavraždené tisíce ľudí. Bez zaváhania dal Himmlerovi voľnú ruku v jednaní na okupovaných územiach ZSSR. Takisto vydal rozkaz na likvidáciu zajatých francúzskych letcov, ktorý bojovali v stíhacej jednotke Normandie-Niemen na východnom fronte, miesto toho, aby boli považovaní za vojnových zajatcov, na ktorých sa vzťahujú Ženevské konvencie.*), ktorý TVRDIL, ŽE JE TRADÍCIOU NEMECKÝCH DÔSTOJNÍKOV PLNIŤ ROZKAZY NADRIADENÝCH A NEPOCHYBOVAŤ O NICH. ROZHODNUTIE O VEDENÍ VOJNY BOLO PODĽA NEHO ČISTO POLITICKÝM ROZHODNUTÍM A JEMU AKO VOJAKOVI BOLO POVINNOSŤOU TIETO ROZKAZY VYKONAŤ. SÚD NESKÔR KONŠTAŤOVAL, ŽE V PRÍPADE VYSOKÝCH ARMÁDNYCH DÔSTOJNÍKOV JE ICH SPOLUZODPOVEDNOSŤ JASNÁ, PRETOŽE SI MUSIA UVEDOMOVAŤ ŠIROKÉ DOPADY SVOJICH ROZHODNUTÍ.

VEĽMI DÔRAZNE UPOZORŇUJEM NA PRIJATIE RÍMSKEHO ŠTATÚTU MEDZINÁRODNÉHO TRESTNÉHO SÚDU (RATIFIKOVALI HO VŠETKY ČLENSKÉ ŠTÁTY EURÓPSKEJ ÚNIE), ÚČINNÉHO V SLOVENSKEJ REPUBLIKE OD 28.6.2002, ktoré oznámilo Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky v Zbierke zákonov pod číslom 333/2002 Z.z. Podľa čl.5 odst.1 písm. b) Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu do jurisdikcie súdu spadajú trestné činy proti ľudskosti, pričom podľa čl.5 odst.1 "ZLOČIN PROTI ĽUDSKOSTI" ZNAMENÁ AKÝKOĽVEK Z UVEDENÝCH ČINOV, AK BOL SPÁCHANÝ AKO SÚČASŤ ROZSIAHLEHO ALEBO SYSTEMATICKÉHO ÚTOKU NAMIERENÉHO PROTI CIVILNÉMU OBYVATEĽSTVU S VEDOMÍM ÚTOKU, akým je napr. podľa písm. f) mučenie (pozri aj § 420 Trestného zákona), podľa písm. j), trestný čin apartheidu (pozri aj § 424a Trestného zákona) a podľa písm. k) ďalšie neľudské činy podobnej povahy úmyselne spôsobujúce veľké utrpenie alebo vážne zranenie tela alebo poškodenie duševného či fyzického zdravia (pozri aj § 425 Trestného zákona). Súčasne v zmysle čl.12 odst.1 platí, že štát, ktorý sa stane zmluvnou stranou tohto štatútu, týmto akceptuje jurisdikciu Súdu nad trestnými činmi uvedenými v čl. 5. Pritom:

- „ÚTOK NAMIERENÝ PROTI AKÉMUKOĽVEK CIVILNÉMU OBYVATEĽSTVU“ znamená konanie, v ktorého priebehu dochádza k opakovanému páchaniu činov uvedených v odseku 1 proti

akémukoľvek civilnému obyvateľstvu v súlade so štátnou alebo s organizačnou politikou uskutočňovania alebo podporovania týchto útokov (čl.7 odst.2 písm. a) Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu),

- „**MUČENIE**“ znamená úmyselné spôsobenie veľkej telesnej alebo duševnej bolesti alebo utrpenia väznenej osobe alebo osobe, nad ktorou mal kontrolu obžalovaný. Pod mučenie nespadá bolesť alebo utrpenie vyplývajúce iba z podstaty zákonných sankcií alebo ako ich sprievodný jav (čl.7 odst.2 písm. e) Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu).
- „**TRESTNÝ ČIN APARTHEIDU**“ znamená neľudské činy podobného charakteru, ako sú činy uvedené v odseku 1, spáchané v kontexte inštitucionalizovaného režimu systematického utláčania a prevahy jednej rasovej skupiny nad akoukoľvek inou rasovou skupinou alebo skupinami s úmyslom zachovať tento režim (čl.7 odst.2 písm. j) Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu h).

MÁM ZA TO, ŽE MNOHONÁSOBNE OPAKOVANÉ VYNUCOVANIE PREKRÝVANIA SI HORNÝCH DÝCHACÍCH CIEST PREKÁŽKOU V DÝCHANÍ, KTORÉHO SME V SÚČASNOSTI SVEDKAMI PODPOROVANÉ POLITIKOU ŠTÁTU TAK PREDSTAVUJE ROZSIAHLY A SYSTEMATICKÝ ÚTOK NAMIERENÝ PROTI CIVILNÉMU OBYVATEĽSTVU SLOVENSKEJ REPUBLIKY. PRITOM PLATÍ, ŽE KTO SA DOPUSTÍ ALEBO SA PODIEĽA NA TAKOMTO ČINE, OKREM ZLOČINU MUČENIA A INÉHO NEĽUDSKÉHO ALEBO KRUTÉHO ZAOBCHÁDZANIA (§ 420 Trestného zákona) SA DOPÚŠŤA podľa § 425, písm e) Trestného zákona AJ ZLOČINU NEĽUDSKOSTI. MÁM ZA TO, ŽE UPLATŇOVANÍM SOCIÁLNEJ SEGREGÁCIE (napr. konanie úkonov vo veci neexistujúceho priestupku, odmietnutie vpustenia na pracovisko, odmietnutie vpustenia do školy, odmietnutie poskytnutia služby, odmietnutie predaja tovaru atď. pre neprekrytie si horných dýchacích ciest prekážkou v dýchaní) Z DÔVODU UPLATŇOVANIA NUTNEJ OBRANY, TEDA Z DÔVODU ODMIETNUTIA VYNUCOVANIA PREKRÝVANIA SI HORNÝCH DÝCHACÍCH CIEST PREKÁŽKOU V DÝCHANÍ TAK podľa § 424a Trestného zákona PREDSTAVUJE AJ ZLOČIN APATHEIDU A DISKRIMINÁCIE SKUPINY OSÔB a podľa § 425, písm. g) a písm. i) Trestného zákona AJ ZLOČIN NEĽUDSKOSTI.

CHARAKTER SPOMÍNANÉHO ROZSIAHLEHO A SYSTEMATICKÉHO ÚTOKU, NAVYŠE S PODPOROU ŠTÁTU (Pripomínam, že Úrad verejného zdravotníctva, v zast. PhDr. RNDr. MUDr. Jánom Mikasom, PhD., MPH vydal VYHLÁŠKU ÚRADU VEREJNÉHO ZDRAVOTNÍCTVA Č. 11/2020 zo dňa 29.10.2020 aj napriek vyššie uvedeným a všeobecne známym skutočnostiam. Taktiež toto opatrenie vydal aj napriek svojim medicínskym vedomostiam, týkajúcich sa následkov obmedzovania dýchania prekážkou v dýchaní, ktorými ako lekár disponuje) NAMIERENÉHO PROTI CIVILNÉMU OBYVATEĽSTVU S VEDOMÍM ÚTOKU VYCHÁDZAJÚCEHO z Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 11/2020 vydanéj v zastúpení PhDr. RNDr. MUDr. Jánom Mikasom, PhD., MPH – hlavným hygienikom Slovenskej republiky DOKUMENTUJE MNOŽSTVO UŽ AJ ZNÁMYCH PRÍPADOV Z ÚZEMIA CELEJ SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

V.

VZHĽADOM NA SKUTOČNOSŤ, ŽE:

- v práve platí zásada, že notoricky známe skutočnosti sa nedokazujú, ako aj vzhľadom na to, že dýchanie bez prekážok je samozrejmosťou, ktorá nás sprevádza od nášho narodenia,

- akékoľvek vynucovanie obmedzovania dýchania akoukoľvek prekážkou v dýchaní je všeobecne považované za obmedzovanie prísunu kyslíka nevyhnutného pre zachovanie zdravia a života akejkoľvek osoby,
- je všeobecne známe, že nedostatok kyslíka nielenže poškodzuje zdravie, spôsobuje silné telesné alebo duševné utrpenie, ale môže spôsobiť aj smrť,
- rovnako je všeobecne známe, že obmedzovania dýchania akoukoľvek prekážkou v dýchaní spôsobuje duševné utrpenie vyplývajúce z nezmyselného ponížujúceho zaobchádzania ako dôsledku:
 - nedovoleného potláčania telesnej a duševnej nedotknuteľnosti dotknutej osoby,
 - neodôvodneného znižovania ľudskej dôstojnosti takejto dotknutej osoby na úroveň náhubkom (značkou poslušnosti) označovaného podriadeného otroka (podobnú funkciu v nacistickej Nemeckej ríši plnilo označenie židov žltou hviezdou),
- je všeobecne známe, že podmieňovanie akéhokoľvek konania obmedzením dýchania prostredníctvom vynucovaného prekrytia si horných dýchacích ciest prekážkou v dýchaní je považované za mučenie,

MÁM ZA TO, ŽE OSOBY UVEDENÉ V TRESTNOM OZNÁMENÍ SA V SPOLUPÁCHATEĽSTVE S ĎALŠÍMI MNE NEZNÁMYMI OSOBAMI VYSTUPUJÚCIMI VOČI NEMU Z POZÍCIE NADRIADENÝCH VYŠŠIE OPÍSANÝM KONANÍM DOPUSTILI ZLOČINU NÁTLAKU PODĽA § 192 ODS. 1, 4 PÍSM. D) TZ. ZÁKONA V SÚBEHU S § 420 ODS. 1, ODS. 4 PÍSM. B) TZ. ZÁKONA MUČENIE A INÉ NEĽUDSKÉ ALEBO KRUTÉ ZAOBCHÁDZANIE V ŠTÁDIU POKUSU. TAKTIEŽ MÁM ZA TO, ŽE PHDR. RNDR. MUDR. JÁN MIKAS, PHD., MPH - HLAVNÝ HYGIENIK SLOVENSKEJ REPUBLIKY VYDANÍM NEÚČINNEJ A VŠEOBECNE PRÁVNE NEZÁVÄZNEJ VYHLÁŠKY ÚRADU VEREJNÉHO ZDRAVOTNÍCTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY Č. 11/2020_SO „SAMOVYTVORENÍM“ PSEUDO-POVINNOSTI „PREKRYTIA DÝCHACÍCH CIEST“ PREKROČIL SVOJU PRÁVOMOC PODĽA § 326 ODS. 1 PÍSM. B), ODS. 4 PÍSM. C), V SÚBEHU S § 420 ODS. 1, ODS. 4 PÍSM. B) TZ. ZÁKONA MUČENIA A INÉHO NEĽUDSKÉHO ALEBO KRUTÉHO ZAOBCHÁDZANIA A V SÚBEHU S § 424A ODS. 1, ODS. 2 PÍSM. F) TZ. ZÁKONA APARTHEIDU A DISKRIMINÁCIE SKUPINY OSÔB.

VI.

VZHĽADOM NA:

- § 17 ods.1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície: *Občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prisahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“*,
- § 48 ods. 3 písm. a zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície: *„Policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený“*,

ako aj vzhľadom na závažnosť vyššie opísaných zločinov apelujem na česť a statočnosť každého dotknutého vyšetrovateľa, ktorý slúbil počas skladania služobnej prísahy, aby pri riešení tohto trestného oznámenie SI SVEDOMITE A STRIKTNE PLNIL POVINNOSTI ULOŽENÉ MU NAJMÄ ÚSTAVOU, ÚSTAVNÝMI ZÁKONMI, TRESTNÝM ZÁKONOM A TRESTNÝM PORIADKOM.

TAKTIEŽ VZHĽADOM NA ZLOČINY PROTI ĽUDSKOSTI, KTORÉ SÚ PREDMETOM NAPLNENIA MOJEJ OZNAMOVACEJ POVINNOSTI a taktiež upozorňujúc na čl. 2 ods. 3 Kódexu zločinov proti mieru a bezpečnosti, podľa ktorého je jednotlivец zodpovedný za zločiny proti ľudskosti, ako aj vzhľadom na čl. 7 Kódexu, ktorý potvrdzuje individuálnu zodpovednosť za ich spáchanie (*citujem: „úradné postavenie jednotlivca, ktorý spácha zločin proti mieru a bezpečnosti ľudstva, aj keď konal ako čelný predstaviteľ štátu alebo vlády, nie je prekážkou jeho trestnej zodpovednosti a neslúži ani ako poľahčujúca okolnosť, ak ho spácha úmyselne a tiež ak nezabráni alebo nepotrestá spáchanie takéhoto zločinu za okolností stanovených v článku 6.“*) žiadam každého vyšetrovateľa, aby konal nielen v súlade s vyššie uvedenou služobnou prísahou policajta a § 48 ods. 3 písm. a zákona č. 73/1998 Z. z., ale aby pri tom PAMÄTAL AJ NA SKUTOČNOSŤ, ŽE RAZ PRÍDE DOBA, KTORÁ BUDE POSUDZOVAŤ JEHO KONANIE V TEJTO VECI. V tejto súvislosti v duchu citátu George Santayana, citujem: "Tí, ktorí si nepamätajú minulosť, sú odsúdení k jej zopakovaniu." si dovoľujem pripomenúť známu skutočnosť, že aj obvinení v Norimberskom procese v čase suverénneho vykonávania a uplatňovania svojej moci alebo počas vykonávania rozkazov nemysleli na dôsledky svojho konania v budúcnosti. Napriek tejto skutočnosti a s ním spojeného pocitu beztrestnosti o niekoľko rokov neskôr súd však skonštatoval, že ak obžalovaní konali na rozkaz svojej vlády alebo nadriadených, nezbavuje ich to zodpovednosti za ich činy, hoci oni vo viacerých prípadoch zvažovali všetku vinu na nadriadených, Hitlera, SS a gestapo.

Vzhľadom na vyššie spomínanú skúsenosť ľudstva so zločinnými nacistického Nemecka proti ľudskosti, taktiež vzhľadom na prebiehajúcu štátnu politiku rozsiahleho obmedzovania práv a slobôd občanov Slovenskej republiky, ako aj vzhľadom na dejinné sociologické paralely (voči občanom nacistického Nemecka) súčasných zmien správania sa obyvateľov Slovenskej republiky UPOZORŇUJEM, ŽE DÔSLEDKY NIEKTORÝCH V SÚČASNOSTI PREBIEHAJÚCICH PROCESOV (SYSTEMATICKY ORGANIZOVANÝCH A PODPOROVANÝCH ŠTÁTNOU POLITIKOU) NA ŽIVOT A ZDRAVIE OBYVATEĽOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY SA TAK, AKO V NACISTICKOM NEMECKU MÔŽU PREJAVIŤ AŽ PO DLHŠEJ DOBE. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa môže stať, že aj viaceré nateraz známe, či nateraz neznáme skutky (vrátane prípadu opísaného v mojom trestnom oznámení a vrátane ďalších mnou vyššie uvádzaných verejne známych prípadov), ktoré sú dnes konané, môžu byť o nejaký čas, teda PO PREJAVENÍ DLHODOBÝCH DÔSLEDKOV NA ZDRAVÍ A ŽIVOTOCH OBYVATEĽOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY HODNOTENÉ, VYŠETROVANÉ A AJ SÚDENÉ AKO GENOCÍDA.

Vdňa

meno, priezvisko, podpis

Prílohy:

DVD:

- tu pod seba vypíšte všetky názvy súborov, ktoré sú uložené na DVD
-